

TIESAS SPRIEDUMS (virspal?ta)

2012. gada 19. j?lij? (*)

Otr? un Sest? PVN direkt?va – Priekšnodoklis – P?rmaks?t?s summas atmaks?šana – Procentu samaksa – Noteikumi

Lieta C-591/10

par l?gumu sniegt prejudici?lu nol?mumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division* (Apvienot? Karaliste) iesniedza ar l?mumu, kas pie?emts 2010. gada 25. novembr? un kas Ties? re?istr?ts 2010. gada 14. decembr?, tiesved?b?

Littlewoods Retail Ltd u.c.

pret

Her Majesty's Commissioners for Revenue and Customs.

TIESA (virspal?ta)

š?d? sast?v?: priekšs?d?t?js V. Skouris [V. Skouris], pal?tu priekšs?d?t?ji A. Tizzano [A. Tizzano], H. N. Kunja Rodrigess [J. N. Cunha Rodrigues], K. L?nartss [K. Lenaerts], Ž. K. Bonišo [J.-C. Bonichot] un A. Prehala [A. Prechal], tiesneši R. Silva de Lapuerta [R. Silva de Lapuerta], K. Š?mans [K. Schiemann], E. Juh?ss [E. Juhász], Dž. Arestis [G. Arestis], E. Borgs Bartets [A. Borg Barthet] (referents), D. Šv?bi [D. Šváby] un M. Bergere [M. Berger],

?ener?ladvok?te V. Trstenjaka [V. Trstenjak],

sekret?re A. Impellic?ri [A. Impellizzeri], administratore,

?emot v?r? rakstveida procesu un 2011. gada 22. novembra tiesas s?di,

?emot v?r? apsv?rumus, ko sniedza:

- *Littlewoods Retail Ltd* u.c. v?rd? – D. Anderson un L. Rabinowitz, QC, k? ar? S. Elliott, barrister,
- Apvienot?s Karalistes vald?bas v?rd? – C. Murrell, p?rst?ve, kurai pal?dz D. Wyatt, QC,
- V?cijas vald?bas v?rd? – T. Henze, K. Petersen un J. Möller, p?rst?vji,
- Francijas vald?bas v?rd? – G. de Bergues un N. Rouam, p?rst?vji,
- Kipras vald?bas v?rd? – K. Lykourgos un E. Symeonidou, p?rst?vji,
- N?derlandes vald?bas v?rd? – C. Wissels, p?rst?ve,
- Somijas vald?bas v?rd? – H. Leppo, p?rst?ve,
- Eiropas Komisijas v?rd? – R. Lyal un C. Soulay, p?rst?vji,

noklausījies ģenerālvokātes secinājumus 2012. gada 12. janvārā tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu ir par to, kā interpretēt Savienības tiesības par tādā
finansēl? kaitējuma atlīdzināšanu, kas nodokļu maksātājam ir radies pārmaksāta pievienotās
vērtības nodokļa (turpmāk tekstā – “PVN”) dēļ.

2 Šis līgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Littlewoods* grupas sabiedrībām (turpmāk tekstā – “*Littlewoods*”) un *Her Majesty’s Commissioners for Revenue and Customs* (turpmāk tekstā – “*Commissioners*”) par finansēl? kaitējuma, kas *Littlewoods* radies pārmaksātā PVN dēļ,
atlīdzināšanas kārtību.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Padomes 1967. gada 11. aprīlā Otrās direktīvas 67/228/EEK par to, kā saskaņojami
dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopējās pievienotās vērtības nodokļu
sistēmas struktūra un piemērošanas kārtība (OV 1967, 71, 1303. lpp.), 8. pantā un A pielikuma
13. punktā ir noteikta ar PVN apliekamā būve, tostarp attiecībā uz preču piegādi un pakalpojumu
sniegšanu.

4 Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami
dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopējā pievienotās vērtības nodokļu
sistēma: vienota aprēķinu būve (OV L 145, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Sestā direktīva”), 11. panta
C daļas 1. punkts ir noteikts:

“Anulāšanas, atteikuma vai pilnīgas vai daļējas nemaksāšanas gadījumā vai arī ja cenu
samazina pēc tam, kad notikusi piegāde, attiecīgi samazina summu, kurai uzliek nodokli, saskaņā
ar noteikumiem, ko nosaka dalībvalstis.

Tomēr pilnīgas vai daļējas nemaksāšanas gadījumā dalībvalstis var atkāpties no šā noteikuma.”

Apvienotās Karalistes tiesības

5 1994. gada Likums par pievienotās vērtības nodokli (*Value Added Tax Act 1994*; turpmāk
tekstā – “1994. gada Likums par PVN”) ir ietvertas tiesību normas par PVN administrāšanu,
iekasēšanu un piedziņu, kā arī pārsūdzēšanu pašas tiesas. Šis likums ļauj *Commissioners* piedzīt
maksājamo, bet nodokļu maksātāju nesamaksāto PVN un nodokļu maksātājiem atgūt
samaksātās PVN summas, kuras nebija jāmaksā. Tajā ir ietvertas arī tiesību normas par
procentiem, kas nodokļu maksātājiem jāmaksā par summām, ko tie ir parādījuši *Commissioners*, un
par summām, kas *Commissioners* jāizmaksā nodokļu maksātājiem.

6 1994. gada Likuma par PVN 80. punkts ir noteikts:

“Pārņērtīgi novērtētā vai pārmaksātā PVN kredīšana vai atmaksa

1. Ja nodokļu maksātājs

a) ir iesniedzis *Commissioners* PVN deklarāciju par konkrēto pārskata periodu (lai kad tas būtu beidzies) un,

b) darot to, kā pievienotās vērtības nodokli ir ieskaitījis summu, kura nebija maksājama kā pievienotās vērtības nodoklis,

Commissioners ir pienākums kreditēt nodokļu maksātājam šo summu.

[..]

1.B. Ja persona attiecībā uz konkrēto pārskata periodu (lai kad tas būtu beidzies) *Commissioners* kā PVN ir samaksājis summu, kas nav tiem maksājama PVN, un ja tas neizriet no tā, ka:

a) [nodokļu] deklarācijā kā maksājama nodoklis tika norādīta summa, kas nebija aprēķinātais nodoklis, [..]

[..]

Commissioners ir pienākums atmaksāt nodokļu maksātājam šādi samaksāto summu.

2. *Commissioners* ir pienākums kreditēt vai atlīdzināt summu saskaņā ar šo punktu, ja šajā sakarā ir iesniegts pieprasījums.

2.A Ja:

a) pieprasījuma saskaņā ar šā punkta 1. vai 1.A apakšpunktu rezultātā nodokļu maksātājam ir jākreditē summa un

b) pēc summas ieskaita saskaņā ar šo likumu visa vai daļa šīs summas paliek personai kredītā,

Commissioners ir pienākums samaksāt (vai atmaksāt) šim nodokļu maksātājam šo atlikušo summu.

[..]

7. Ja vien šajā punktā nav noteikts citādi, *Commissioners* nav pienākuma kreditēt vai atmaksāt aprēķināto vai samaksāto PVN summas, kas nav tiem maksājama PVN."

7 Ja pieprasījums saskaņā ar 1994. gada Likuma par PVN 80. punktu ir apmierināts, nodokļu maksātājam var būt tiesības arī uz procentiem par pārmaksāto summu, ko aprēķina saskaņā ar 1994. gada Likuma par PVN 78. punktu. Šajā punktā ir noteikts:

"Procenti noteiktos iestāžu pieļauto kļūdu gadījumos

1. Ja *Commissioners* kļūdas dēļ nodokļu maksātājs

a) ir samaksājis *Commissioners* kā PVN summu, kas nebija tā maksājama nodoklis, un tā rezultātā *Commissioners* saskaņā ar 80. punkta 2.A apakšpunktu ir pienākums tam samaksāt (vai atmaksāt) summu vai

- b) nav prasījais saskaņā ar 25. punktu tās summas kreditēšanu, kuras kreditēšanu tam bija tiesības prasīt un kuru *Commissioners* līdz ar to ir pienākums tam samaksāt, vai
- c) (gadījumā, uz ko neattiecas iepriekš minētā a) vai b) daļa) ir samaksājis *Commissioners* kā PVN summu, kas nebija maksājama PVN un kuru *Commissioners* līdz ar to ir pienākums tam atmaksāt, vai
- d) laikā nav saņēmis no *Commissioners* tam pienākošos summu saistībā ar PVN maksājumu, tad *Commissioners* ir jāmaksā, ja un ciktāl tiem nav pienākuma to darīt, neēmot vērā šo punktu, šim nodokļu maksātājam procenti saistībā ar šo summu par attiecīgo laika periodu, ievērojot zemāk minētos šā punkta noteikumus.

[..]

3. Atbilstoši šim punktam maksājami procenti ir maksājami saskaņā ar 1996. gada Likuma par finansēm [*Finance Act 1996*] 197. punktā noteikto likmi. [..]"

8 Procenti, uz ko attiecas 1994. gada Likuma par PVN 78. punkts, tiek aprēķināti atbilstoši 1996. gada Likuma par finansēm 197. punktam un 1998. gada Noteikumiem par gaisa pasažieru nodevumiem un citiem netiešiem nodokļiem (procentu likme) [*Air Passenger Duty and Other Indirect Taxes (Interest Rate) Regulations 1998*]. Šo noteikumu sekas būtībā ir tādas, ka kopš 1998. gada saistībā ar 78. punktu likmes tiek noteiktas, izmantojot formulu, kas ir attiecināma uz sešu klāringa banku vidējo aizdevuma likmju bāzi, ko sauc par "atsauces likmi". Attiecībā uz laiku no 1973. līdz 1998. gadam likmes ir noteiktas šo noteikumu 7. tabulā. Saskaņā ar 1994. gada Likuma par PVN 78. punktu piemērojamā procentu likme ir atsauces likme, no kuras tiek atskaitīts 1 %. Minētajā 78. punktā ir definēts arī "piemērojamais laikposms", par kuru ir maksājami procenti. Apstākoties, kas ir aplūkoti pamatlietā, tas sākas ar dienu, kad *Commissioners* ir saņēmuši pirmās PVN summu, un beidzas dienā, kad *Commissioners* ir devuši rēķojumu izmaksāt summu, par kuru ir maksājami procenti.

Pamatlietas un prejudiciālie jautājumi

9 Iesniedzējtiesa ir norādījusi, ka kopš PVN ieviešanas Apvienotajā Karalistē 1973. gadā prasītāji pamatlietā, izņemot holdingsabiedrību *Littlewoods Limited*, ir nodarbojušies ar tirdzniecību pārc kataloga. Veicot šo darbību, šīs sabiedrības ar personu, sauktu par "aģentu", tādā kā izplata katalogus un pārdoj tajos norādītās preces. Aģenti nopelnīja komisijas maksu par pirkumiem, ko tie veikuši vai kas veikti ar to starpniecību ("trešo personu pirkumi"). Šīs komisijas maksa, kuru varēja saņemt skaidrā naudā, attiecās uz agrākiem pašu aģentu veiktiem pirkumiem vai pārc augstāka kursa – uz nākotnē veicamajiem pirkumiem.

10 No 1973. gada līdz 2004. gada oktobrim komisijas maksa par trešo personu pirkumiem kādā tika uzskatīta par atlīdzību par pakalpojumiem, kurus aģenti ir snieguši *Littlewoods*. Atbilstoši gan Savienības, gan valsts tiesību m pareizi to būtu bijis uzskatīt par atlaidi agrākajiem pirkumiem, ja tās saņemta skaidrā naudā vai piemērota attiecībā uz šiem pirkumiem, vai nākamajam pirkumam, ja tās piemērota pārc augstāka kursa nākamajiem pirkumiem. Līdz ar to *Littlewoods* pirmās PVN par dažu preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, jo ar nodokli apliekamā tās piegādāto preču summa kādā tika uzskatīta par lielāku, nekā tās bija patiesībā.

11 Iesniedz?jtiesa t?d?j?di uzskata, ka p?rmaks?t?s summas nebija likum?gi maks?jamas atbilstoši Direkt?vai 67/228 attiec?b? uz finanšu gadiem pirms 1978. gada un atbilstoši Direkt?vai 77/388 – s?kot no 1978. gada.

12 *Littlewoods* iesniedza pieteikumus *Commissioners* par p?rmaks?t? PVN atmaksu. Kopš 2004. gada oktobra *Commissioners* ir atmaks?juši *Littlewoods* p?rmaks?to PVN GBP 204 774 763 apm?r?. Š? atmaks?šana tika veikta atbilstoši 1994. gada Likuma par PVN 80. punktam.

13 Saist?b? ar min?to atmaks?šanu *Commissioners* atbilstoši 1994. gada Likuma par PVN 78. punktam samaks?ja ar? vienk?ršo procentu maks?jumu GBP 268 159 135 apm?r?.

14 Iesniedz?jties? izskat?maj?s pras?b?s *Littlewoods* ir l?dzis atmaks?t ar? citas summas, kuru kop?jais apm?rs ir aptuveni 1 miljards GBP. T? apgalvo, ka š? summa atbilst priekšroc?bai, kuru ir sa??musi Lielbrit?nijas un Zieme??rijas Apvienot? Karaliste, izmantojot p?rmaks?t? nodok?a pamatsummas. *Littlewoods* nor?da, ka š? summa ir apr??in?ta, ?emot v?r? salikto procentu likmi, kas attiec?gaj? laikposm? bija piem?rojama Apvienot?s Karalistes vald?bas veiktajiem aiz??mumiem. Šaj? summ? esot ietverti ar? samaks?tie vienk?ršie procenti.

15 Tiesved?b? pamatliet?s *Littlewoods* atsaucas uz diviem ties?bu aizsardz?bas l?dzek?iem valsts ties?b?s, proti, pras?bu atl?dzin?t nelikum?gi iekas?to nodokli, kas parasti tiek d?v?ta par “*Woolwich* pras?bu” (“*Woolwich claim*”), un pras?bu atl?dzin?t summas, kas samaks?tas k??das ties?bu piem?rošan? d?? (“*mistake based claim*”).

16 Šaj? zi?? iesniedz?jtiesa ir nor?d?jusi, ka *Woolwich* pras?bai piem?rojamais noilgums ir 6 gadi, s?kot no dienas, kad nodoklis p?rmaks?ts, savuk?rt pras?bas atmaks?t nodokli, kas pamatota ar k??du ties?bu piem?rošan?, noilgums ir 6 gadi, s?kot no dienas, kad attiec?g? persona atkl?ja k??du vai ar pien?c?gu r?p?bu b?tu var?jusi to atkl?t.

17 Min?t? tiesa uzskata, ka šie valsts ties?b?s noteiktie noilguma termi?i atbilst Savien?bas ties?bu pras?b?m.

18 Pamatliet?s netiek apstr?d?ts tas, ka:

– laik? no 1973. gada l?dz 2004. gada oktobrim *Commissioners* ir iekas?juši str?d?g?s PVN summas, p?rk?pjot Savien?bas un valsts ties?bas;

– *Littlewoods* ir ties?bas sa?emt p?rmaks?t? PVN atmaksu atbilstoši Savien?bas un valsts ties?b?m, cikt?l attiec?g?s summas ir tikušas samaks?tas *Commissioners*;

– *Littlewoods* ir samaks?ti ar? vienk?ršie procenti, kas apr??in?ti un izmaks?ti atbilstoši valsts ties?bu noteikumiem, un

– nav izpild?ti nosac?jumi par valsts civiltiesisko atbild?bu par zaud?jumiem Savien?bas ties?bu p?rk?puma d??.

19 K? min?jusi iesniedz?jtiesa, šaj? gad?jum? nav piem?rojams neviens no *Littlewoods* nor?d?tajiem ties?bu aizsardz?bas l?dzek?iem. Š? tiesa uzskata, ka p?rmaks?tais PVN var tikt atmaks?ts, vien?gi ce?ot pras?bu saska?? ar 1994. gada Likuma par PVN 80. punktu, un ka vien?gais pamats, uz kura *Littlewoods* var?tu sa?emt procentus, ir š? likuma 78. punkts. T?d?j?di *Littlewoods* celt?s pras?bas, ja tiktu piem?rotas vien?gi valsts ties?bas, atbilstoši iepriekš min?tajiem 78. un 80. punktam b?tu noraid?mas.

20 Šai tiesai tomēr ir šaubas par to, vai šāds risinājums atbilstu Savienības tiesībām.

21 Šādos apstākļos *High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šāds prejudiciālus jautājumus:

“1) Ja nodokļu maksātājs ir pārmaksājis PVN, ko dalībvalsts ir iekasējusi pretēji [...] Savienības tiesību prasībām PVN jomā, vai dalībvalsts paredztais atlīdzinājums atbilst [...] Savienības tiesībām, ja šis atlīdzinājums ietver tikai pārmaksātās pamatsummas atmaksu un vienkāršo procentu par šo summu piemērošanu saskaņā ar tādām valsts tiesību normām kā 1994. gada [Likuma par PVN] 78. punkts?

2) Ja tas tā nav, vai [...] Savienības tiesībās tiek prasīts, lai dalībvalsts paredzētajā atlīdzinājumā būtu iekāauta pārmaksātās pamatsummas atmaksa un salikto procentu piemērošana kā ekvivalents dalībvalsts rīcībā esošo pārmaksāto summu izmantošanas vērēbai un/vai nodokļu maksātāja zaudētās naudas izmantošanas vērēbai?

3) Ja atbilde uz pirmo un otro jautājumu ir noraidoša, kas vēl papildus pārmaksātās pamatsummas atmaksai ir jāietver atlīdzinājumā, kurš dalībvalstij ir jāsniedz atbilstoši Savienības tiesībām, attiecībā uz pārmaksātās summas un/vai procentu izmantošanas vērēbu?

4) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noraidoša, vai ar [...] Savienības tiesību efektivitātes principu dalībvalstij tiek prasīts praksē nepiemērot valsts tiesību ierobežojumus (kādi ir 1994. gada [Likuma par PVN] 78. un 80. punkts) nevienai prasībai vai atlīdzinājumam dalībvalstī, kas citādi būtu pieejami nodokļu maksātājam, lai pamatotu Tiesas atbildi uz pirmajiem trijiem jautājumiem noteiktās [...] Savienības tiesības, vai arī pietiek ar to, ka valsts tiesa nepiemēro šos ierobežojumus tikai attiecībā uz vienu no šīm prasībām vai atlīdzinājumiem?

Kādi citi principi valsts tiesai vēl ir jāņem vērā, piemērojot šīs [...] Savienības tiesības, lai tiktu ievērotas [...] Savienības tiesībās paredzētais efektivitātes princips?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

22 Ar šiem jautājumiem, kuri ir jāizskata kopā, iesniedzētāja būtībā vēlas noskaidrot, vai tādā situācijā kā pamatlietās, kad attiecīgajam nodokļu maksātājam ir atmaksāta Savienības tiesību neievērošanas dēļ pārmaksātā PVN summa, Savienības tiesībām atbilst tas, ka valsts tiesībās ir paredzēta vienkāršo procentu piemērošana šai summai, vai arī atbilstoši Savienības tiesībām ir nepieciešams, lai valsts tiesībās būtu paredzēta salikto procentu piemērošana, kas atbilst pārmaksāto summu izmantošanas vērēbai un/vai zaudētās naudas izmantošanas vērēbai, vai arī kāds cits atlīdzināšanas veids, ko šajā gadījumā Tiesai ir lūgts precizēt. Gadījumā, ja piemērojamā valsts tiesību norma nav saderīga ar Savienības tiesībām, iesniedzētāja vēlas noskaidrot, kādi secinājumi tai būtu jāizdara šādas nesaderības dēļ.

23 Šajā ziņā vispirms ir jānorāda, kā tas izriet no lēmuma par prejudiciālu jautājumu uzdošanu, ka pamatlietās *Littlewoods* nav cēlis prasību par zaudējumu atlīdzību, kas būtu pamatota ar to, ka Apvienotā Karaliste ir pārkāpusi Savienības tiesības, bet gan prasību par tās PVN atmaksu, kas ticis iekasēts, pārkāpjot šīs tiesības.

24 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka tiesības uz nodokļu, kas dalībvalstī iekasēti pretēji Savienības tiesību normām, atmaksu ir Savienības tiesību norma, kā tās ir interpretējusi Tiesa, personām paredzēto tiesību sekas un papildinājums (skat. it īpaši 1983. gada 9. novembra spriedumu lietā 199/82 *San Giorgio*, *Recueil*, 3595. lpp., 12. punkts, kā arī 2001. gada 8. marta spriedumu apvienotajās lietās C-397/98 un C-410/98 *Metallgesellschaft u.c.*, *Recueil*, I-1727. lpp.,

84. punkts). Dalībvalstij tīpīc principā ir jāatmaksā nodokļi, kas iekasēti, pārkāpjot Savienības tiesības (1997. gada 14. janvāra spriedums apvienotajās lietās no C-192/95 līdz C-218/95 *Comateb u.c., Recueil*, I-165. lpp., 20. punkts; iepriekš minētais spriedums apvienotajās lietās *Metallgesellschaft u.c.*, 84. punkts; 2003. gada 2. oktobra spriedums lietā C-147/01 *Weber's Wine World u.c., Recueil*, I-11365. lpp., 93. punkts, kā arī 2006. gada 12. decembra spriedums lietā C-446/04 *Test Claimants in the FII Group Litigation*, Krājums, I-11753. lpp., 202. punkts).

25 Turklāt jāatgādina, ka Tiesa ir nospriedusi, ka, ja dalībvalsts iekasē nodokļus, pārkāpjot Savienības tiesību normas, attiecīgajām personām ir tiesības ne tikai uz prettiesiski iekasētā nodokļa atmaksu, bet arī uz šajā valstī tieši sakarā ar šo nodokli samaksāto summu vai tās ieturēto summu atmaksu. Tas ietver arī tos zaudējumus, ko rada nespēja rīkoties ar naudas summu priekšlaicīgā nodokļa samaksas dēļ (skat. iepriekš minētos spriedumus apvienotajās lietās *Metallgesellschaft u.c.*, 87.–89. punkts, kā arī lietā *Test Claimants in the FII Group Litigation*, 205. punkts).

26 No šīs judikatūras izriet, ka dalībvalstīm noteiktā pamatpienākuma atmaksāt kopā ar procentiem tās nodokļu summas, kas iekasētas, pārkāpjot Savienības tiesības, pamatā ir tieši šīs pārdziļās minētās tiesības.

27 Tā kā šis jautājums Savienības tiesību sistēmā nav reglamentēts, tad katras dalībvalsts iekšējās tiesiskajās kārtībās ir jāparedz nosacījumi, kādos šādi procenti ir maksājami, tostarp šo procentu likme un aprēķināšanas veids (vienkāršie vai saliktie procenti). Šiem nosacījumiem ir jāatbilst līdzvērības un efektivitātes principiem, tas ir, tie nevar būt mazāk labvēlīgi par nosacījumiem attiecībā uz līdzvērtīgu atmaksāšanas līgumiem saskaņā ar iekšējo tiesību noteikumiem un tie nevar būt tā noteikti, ka Savienības tiesiskajās kārtībās garantēto tiesību izmantošana tiek padarīta par praktiski neiespējamu (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *San Giorgio*, 12. punkts; iepriekš minēto 2003. gada 2. oktobra spriedumu lietā *Weber's Wine World u.c.* 103. punkts, kā arī 2005. gada 6. oktobra spriedumu lietā C-291/03 *MyTravel*, Krājums, I-8477. lpp., 17. punkts).

28 Tādējādi saskaņā ar pastāvīgo judikatūru ar efektivitātes principu dalībvalstīm ir aizliegts padarīt praktiski neiespējamu vai pārmerīgi grūtu to tiesību īstenošanu, kas piešķirtas ar Savienības tiesību sistēmā (skat. 2004. gada 7. janvāra spriedumu lietā C-201/02 *Wells, Recueil*, I-723. lpp., 67. punkts, kā arī 2006. gada 19. septembra spriedumu apvienotajās lietās C-392/04 un C-422/04 *i-21 Germany* un *Arcor*, Krājums, I-8559. lpp., 57. punkts).

29 Šajā lietā ir jākonstatē, ka šis princips paredz, ka valsts tiesību normas, kas tostarp attiecas uz varbūtēji maksājamo procentu aprēķināšanu, nedrīkst liegt nodokļu maksātājam pienācīgu to zaudējumu atlīdzību, kas radīti nepamatoti samaksāta PVN dēļ.

30 Iesniedzātīesai ir jāpārliecinās, vai tas tā ir pamatlietās, ņemot vērā visus tajās pastāvošos apstākļus. Šajā ziņā ir jānorāda, ka no lēmuma par prejudiciālu jautājumu uzdošanu izriet, ka atbilstoši 1994. gada Likuma par PVN 78. punktam *Commissioners* ir samaksājuši *Littlewoods* procentus par pretēji Savienības tiesību iekasēto PVN. Pamatojoties uz šiem noteikumiem, *Littlewoods* tika samaksāti vienkāršie procenti par summu GBP 268 159 135 apmērā, kas atbilst procentiem, kuri maksājami par aptuveni 30 gadus ilgu laikposmu un kuru apmērs par vairāk nekā 23 % pārsniedz pamatsummu, kuras apmērs ir GBP 204 774 763.

31 Attiecībā uz pārbaudi par to, vai pamatlietās ir ievēroti līdzvērības princips, ir jāatgādina, ka šī principa ieviešana prasa, lai attiecīgā valsts tiesību norma būtu vienādi piemērojama prasībām, kas pamatotas ar Savienības tiesību pārkāpumu, un prasībām, kas pamatotas ar iekšējo tiesību neieviešanu, ja to priekšmets un pamats ir līdzvērtīgi. Tomēr līdzvērības princips nevar tikt interpretēts kā tāds, kas dalībvalstij liek attiecināt tās labvēlīgāko iekšējo kārtību uz

vis?m pras?b?m, kas iesniegtas k?d? ties?bu jom?. Lai nodrošin?tu š? principa iev?rošanu, iesniedz?jtiesai, kas vien?g? var tieši zin?t noteikumus, kuri reglament? pret valsti v?rst?s restit?cijas pras?bas, ir j?p?rbauda, vai noteikumi, kas paredz?ti, lai valsts ties?b?s nodrošin?tu ties?bu, kas attiec?gaj?m person?m izriet no Savien?bas ties?b?m, iev?rošanu, atbilst šim principam, un j?p?rbauda gan pras?bas priekšmets, gan b?tisk?s sast?vda?as, kas, iesp?jams, ir l?dz?gi. Š?d? nol?k? valsts tiesai ir j?p?rbauda attiec?go pras?bu l?dz?ba, iev?rojot to priekšmetu, pamatu un b?tisk?s sast?vda?as (šaj? zi?? skat. 2009. gada 29. oktobra spriedumu liet? C-63/08, *Pontin*, Kr?jums, I-10467. lpp., 45. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

32 Iesniedz?jtiesa ir nor?d?jusi, ka, piem?rojot 1994. gada Likuma par PVN 78. punktu, abas “common law” paredz?t?s pras?bas, proti, *Woolwich* pras?ba un pras?ba par atl?dzin?jumu, kas pamatota ar k??du ties?bu piem?rošan?, b?tu izsl?dzamas. B?t?b? iesniedz?jtiesa l?dz paskaidrot, vai tad, ja tiktu konstat?ta 1994. gada Likuma par PVN 78. un 80. punkta neatbilst?ba Savien?bas ties?b?m, tajos ietvert? ierobežojuma nepiem?rošana attiec?b? uz *Woolwich* pras?bu pamatliet?s var?tu nodrošin?t Savien?bas ties?b?m atbilst?gu procentu piem?rošanu vai ar? šaj? nol?k? šis ierobežojums b?tu j?atst?j nepiem?rots attiec?b? uz vis?m pras?b?m vai atl?dzin?jumiem saska?? ar “common law”.

33 K? izriet no past?v?g?s judikat?ras, saskaroties ar t?du ties?bu normu, kas nav sader?ga ar tieši piem?rojam?m Savien?bas ties?b?m, valsts tiesai ir j?noraida š?das valsts ties?bu normas piem?rošana, apzinoties, ka šis pien?kums neierobežo kompetento valsts tiesu pilnvaras no daž?daj?m valsts iekš?j? sist?m? paredz?taj?m metod?m piem?rot t?s, kuras ir piem?rotas Savien?bas ties?b?s paredz?to individu?lo ties?bu aizsardz?bai (šaj? zi?? skat. it ?paši 1993. gada 27. oktobra spriedumu liet? C-337/91 *van Gemert-Derks*, *Recueil*, I-5435. lpp., 33. punkts; 1998. gada 22. oktobra spriedumu apvienotaj?s liet?s no C-10/97 l?dz C-22/97 *IN. CO. GE. 90* u.c., *Recueil*, I-6307. lpp., 21. punkts, un 2009. gada 19. novembra spriedumu liet? C-314/08 *Filipiak*, Kr?jums, I-11049. lpp., 83. punkts).

34 ?emot v?r? visu iepriekš izkl?st?to, uz uzdotajiem jaut?jumiem ir j?atbild, ka Savien?bas ties?bas ir interpret?jamas t?d?j?di, ka nodok?u maks?t?jam, kurš ir p?rmaks?jis PVN, ko attiec?g? dal?bvalsts ir iekas?jusi pret?ji PVN jom? past?vošo Savien?bas ties?bu aktu pras?b?m, ir ties?bas gan uz nodok?a, kas iekas?ts, p?rk?pjot Savien?bas ties?bas, atmaksu, gan ar? ties?bas uz procentu samaksu par atmaks?jamo summu. Jaut?jums, vai procenti par atmaks?jamo pamatsummu ir piem?rojami p?c vienk?ršo procentu sist?mas vai p?c salikto procentu sist?mas, vai ar? p?c k?das citas procentu sist?mas, ir j?nosaka atbilstoši valsts ties?b?m, iev?rojot efektivit?tes un l?dzv?rt?bas principus.

Par ties?šan?s izdevumiem

35 Attiec?b? uz lietas dal?bniekiem š? tiesved?ba ir stadija proces?, kuru izskata iesniedz?jtiesa, un t? lemj par ties?šan?s izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsv?rumus Tiesai, un kas nav min?to lietas dal?bnieku izdevumi, nav atl?dzin?mi.

Ar š?du pamatojumu Tiesa (virspal?ta) nospriež:

Savienības tiesības ir interpretējamās tādējādi, ka nodokļu maksātājam, kurš ir pārmaksājis pievienotās vērtības nodokli, ko attiecīgā dalībvalsts ir iekasējusi pretēji pievienotās vērtības nodokļa jomā pastāvošo Savienības tiesību aktu prasībām, ir tiesības gan uz nodokļa, kas iekasēts, pārskaitot Savienības tiesības, atmaksu, gan arī tiesības uz procentu samaksu par atmaksājamo summu. Jautājums, vai procenti par atmaksājamo pamatsummu ir piemērojami pēc vienkāršo procentu sistēmas, pēc salikto procentu sistēmas vai arī pēc kādas citas procentu sistēmas, ir jānosaka atbilstoši valsts tiesībām, ievērojot efektivitātes un līdzvērtības principus.

[Paraksti]

* Tiesvedības valoda – angļu.